

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 721 יום ה' 8 בינואר 2015

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

לראשונה בישראל : כנס עו"ד בנושא משפט כלכלי ומיסוי
// החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי - מחצית הראשונה של 2014

אבטחת מידע במשרדי עו"ד ורו"ח

עליון – מ"ה – נדחה הערעור בענין כלל: מדובר במכירת מניות ולא מוניטין //
עליון – מ"ה – פעילות פרטית, עסקית והתחום האפור שביניהן //
מס שבח – מס רכישה בעסקה מלפני חוק מסמ"ק //

ה"בילוי" של רשות המסים בערב ה-1.15 // סניגור פלילי נעצר בחשד
להעלמות מס // פעילות עו"ד ברשתות החברתיות // הגבלת שכיט ניצולי שואה

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

לראשונה בישראל : כנס עו"ד בנושא משפט כלכלי ומיסוי

ובניהם: כבי השופטת דפנה ברק ארז מביהמ"ש העליון, כבי השופט ניל הנדל מביהמ"ש העליון, כבי השופט חאלד כבוב, כבי השופט גלעד נויטל, כבי השופט בני שגיא- סגן נשיא בימ"ש שלום ת"א, עו"ד אלי אברבנאל- המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים, עו"ד יהודה שפר- המשנה לפרקליט המדינה לאכיפה כלכלית, תת ניצב אפרים ברכה- ראש היחידה הארצית לחקירות הונאה, עו"ד פול לנדס- ראש הרשות לאיסור הלבנת הון, עו"ד ורו"ח משה אשר – ראש רשות המסים בישראל, עו"ד ליאת בן ארי שווקי – פרקליטת מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה), עו"ד אורלי דורון, עו"ד ציפי גז, עו"ד אפי נווה – יו"ד מחוז ת"א בלשכת עוה"ד, עו"ד אלי זוהר – משרד גולדפרב זליגמן, עו"ד נבות תל צור – משרד כספי ושות', עו"ד נתי שמחוני- משרד הרצוג פוקס נאמן, עו"ד שוני אלבק – משרד פישר בכר חן אוריון, עו"ד יורם שפטל, עו"ד גיל דחוח, עו"ד אורי גולדמן ועוד...

◆ **בסוף השבוע שבין ה- 12.2.15 ל- 14.2.15 יתקיים באילת כנס עו"ד ראשון מסוגו בישראל – בנושא משפט כלכלי ומיסוי.**

הכנס שאותו אירגן ועד מחוז תל אביב של לשכת עורכי הדין, במלון המלך שלמה באילת, הינו כנס ייחודי וראשון מסוגו בארץ, המתמקד אך ורק בנושא משפט כלכלי ומיסוי.

◆ בין היתר יידונו בכנס פאנלים בנושאים, כגון:

- החשיבה מחדש על המאבק בשחיתות הציבורית;
- המאבק המשולב בעבירות מס ובהלבנת הון – הפגיעה בסודיות הבנקאית, הגדרת עבירות מס כעבירות מקור, חילוטים, שומות אזרחיות;
- חובות הדיווח של עורכי דין ורואי חשבון;
- כיצד נולדת חקירה פלילית כלכלית;
- הפגיעה בחזקת החפות בהיבט הפסיקה הכלכלית;
- הגנה מאחריות פלילית בתחום ניירות ערך לחברות נושאי משרה ועורכי דין ועוד.

◆ בכנס ישתתפו מיטב השופטים, אנשי רשות, אנשי תקשורת ועורכי דין המובילים העוסקים בתחום.

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי - מחצית הראשונה של 2014

◆ הפרסום מכיל 32 החלטות, שסך העיצום בהן הנו כ-1,036,000 ש"ח. חובת הדיווח חלה על כל אדם הנכנס לישראל או יוצא ממנה, כשעמו סכומי כסף (מזומנים, המחאות בנקאיות והמחאות נוסעים) העולים על 100,000 ש"ח וכן על המכניס או המוציא כספים העולים על 100,000 ש"ח בדואר או בדרך אחרת.

◆ לנוחיותכם, [רצ"ב קישורית לצורך קבלת פרטים נוספים אודות הכנס והרשמה אליו.](#)

ביום 4.1.15 פרסמה רשות המסים את [קובץ החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי על מפרי דיווח שלא דיווחו במחצית הראשונה של שנת 2014](#) למכס על הכנסת כספים והוצאתם, בהעברה פיזית במעברי הגבול או באמצעות הדואר.

מחזיק כספים לא מדווחים בארץ או בחו"ל?

פנה פניה אנונימית לרשות המסים לפני שהרשות תפנה אליך!

משרד עוה"ד גולדמן ושות' עוסק בייעוץ וייצוג בהליכי גילוי מרצון תוך תכנון מס מיטבי

טל': 03-6966733 ; דוא"ל: office@goldman-law.co.il

אבטחת מידע במשרדי עו"ד ורו"ח מאת: מיכאל בוטניק, רו"ח ; אינגה אייזנברג, עו"ד (חשבונאית) חברת אינטגריטי ייעוץ וניהול סיכונים בע"מ

כך, למשל, לאחרונה פורסמה ידעה בכלי תקשורת, במסגרת פרשת הונאת הביטקוין, על כך שהאקרים פרצו למשרד רואי חשבון ודרשו תשלום בגין שיחרור קבצים.

◆ על מנת להתמודד עם מגוון האיומים והסיכונים ולעמוד בדרישות רגולציה מומלץ, כי משרדי רו"ח ועו"ד ינקטו צעדים הן ביישום מדיניות ובקביעת נהלים והן בהטמעת פתרונות טכנולוגיים מקובלים לשמירה על סודיות ואבטחת מידע. להלן יובאו חלק מהצעדים הנבחרים בהתאם לתקני אבטחת מידע מקובלים. יצוין, כי היקף הצעדים צריך להיגזר מגודל המשרד, סוגי הלקוחות, סוגי המידע המנוהלים, הערכת סיכונים פנימית ודרישות ספציפיות של לקוחות, תנאים בהסכמי התקשרות ועוד. בין היתר מומלץ על נקיטת צעדים הבאים: לבצע סקר סיכונים אבטחת מידע לצורך מיפוי איומים, מיפוי נכסי מידע רגישים של לקוחות אותם נדרש לאבטח, מיפוי דרישות חוק ותקנות החלות על המשרד בהיבטי סודיות ואבטחת מידע. להגדיר מדיניות אבטחת מידע ושמירת הסודיות ולעגן בנהלים דרכים, שיטות ואמצעים ליישום המדיניות. להציג מדיניות ונהלים לכלל עובדי המשרד ואף ספקים להם קיימת נגיעה למידע של לקוחות ולהעביר הדרכות מתאימות לשיפור מודעות העובדים בהיבטי אבטחת המידע ושמירת הסודיות הן לעובדים החדשים והן רענון לעובדים הקיימים. לנקוט באמצעי אבטחה פיזית נאותים ובין היתר שימוש באמצעי בקרת כניסה למשרדים ואזורים רגישים כמו חדר שרתים, ארכיון, שימוש בכבלי נעילה למחשבים ניידים, הצבת אזעקות ומצלמות באזורי גישה רגישים, שימוש בכספות לאכסון מדיה רגישה ועוד. להטמיע פתרונות טכנולוגיים מקובלים במטרה לצמצם סיכונים למתקפות סייבר כנגד רשת הפנימית של המשרד ובין היתר הטמעת מוצרי אבטחה מקצועיים הבאים: חומת אש רצוי עם רכיב IPS (מערכת למניעת חדירות), אנטי וירוס, מסנני תוכן לתעבורת אינטרנט (מניעת הורדת קבצים מסוגים מסוכנים, מניעת גישה לאתרים לא מאושרים), מסנני תוכן לתעבורת דוא"ל נכנס, מערכת לגישה מרחוק בטכנולוגיית VPN מאובטחת ומוצפנת ורצוי עם מנגנון זיהוי חזק למשתמשים הניגשים מרחוק. בנוסף, רצוי לבצע מבדקי חדירה מבוקרים על ידי מומחי אבטחת מידע חיצוניים פעם במספר שנים המדמים ניסיונות פריצה אמתיים על ידי גורמים זדוניים כדי לבדוק אפקטיביות בקרות אבטחת מידע במשרד.

להטמיע אמצעי אבטחה לוגיים נאותים בתוך הרשת הפנימית למידור גישה למידע של לקוחות וקביעת הרשאות מתאימות כך שהגישה תתאפשר לפי עקרון של "תאפשר גישה רק למידע שנחוץ לביצוע המשימות שהוטלו על עובד מסוים בקשר לאותו לקוח".

לנקוט באמצעים טכנולוגיים להגבלת אפשרויות להעביר נתונים מחוץ למערכות המשרד ללא אישור מראש ופיקוח וללא אמצעי אבטחה נאותים. בין היתר, מומלץ לצמצם ערוצים בהם ניתן להעביר מידע מחוץ למשרד.

◆ **לסיכום:** מומלץ לבצע סקר אבטחת מידע בידי מומחי אבטחת מידע חיצוניים ובלתי תלויים אשר ימליצו על יישום בקרות נוספות במידת הצורך לצמצום הסיכונים.

◆ בידי עורכי דין ורואי חשבון מצוי מידע רב ורגיש של לקוחותיהם, והם עלולים להיות יעד אטרקטיבי למתקפות סייבר ולזליגת מידע. במאמר זה נציג שורה של צעדים מעשיים שמומלץ לנקוט כדי לצמצם את הסיכון.

◆ מקצועות עריכת דין וראיית החשבון מבוססים על אמון הציבור ולכן כללי אבטחת מידע ושמירת הסודיות הם הבסיס למקצועות אלה. עו"ד ורו"ח נחשפים למידע רגיש ביותר של לקוחותיהם, לרבות נתונים כספיים, מסחריים, אישיים ועוד רבים אחרים. ניהול מערכת יחסים נאותה בין רו"ח או עו"ד ללקוחותיהם אמור להיות מבוסס תחת הנחה, כי עו"ד ורו"ח ינקטו באמצעים הדרושים כדי שהמידע שברשותם לא ייחשף וסודיות המידע של לקוחותיהם ישמר בקפדנות יתרה.

חובת שמירת הסודיות ואבטחת מידע מעוגנים באופן פורמאלי הן בכללים ספציפיים החלים על מקצועות ראיית חשבון ועריכת דין והן בהוראות החוק והדין.

תקנות רואי חשבון (התנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע), אוסרות על רואה החשבון לגלות, שלא בהסכמת הלקוח, דבר שהובא לידיעתו תוך כדי מתן שירות מקצועי, למעט סייגים המפורטים בתקנות והוראות חוק שונות.

◆ הוראה דומה קיימת בכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986 עורך דין ישמור בסוד כל דבר שיובא לידיעתו בידי לקוח או מטעמו, תוך כדי מילוי תפקידיו, זולת אם הסכים הלקוח במפורש אחרת ולמעט סייגים הדומים במהותם לאלה של רו"ח.

כך גם, חוק הגנת הפרטיות, תקנות וצווים מכוחו כוללים הוראות לקיום כללי שמירת הסודיות וכללי אבטחת מידע לגבי מידע אישי (לרבות מידע כלכלי) שבידי יחידים וארגונים.

בשנים האחרונות אנו עדים להתגברות מתקפות סייבר כנגד יחידים, חברות, מוסדות, ארגונים ואף מדינות. מתקפות אלה מבוצעות ממניעים כלכליים, פוליטיים, אנרכיסטיים, פרסומיים, פוליטיים, טרור ואחרים. אחת המטרות של מתקפות אלה הינה להשיג מידע סודי שיכול לספק יתרון כלכלי, תחרותי, צבאי, פוליטי או אישי לתוקף או למפעיליו.

מתקפת סייבר מבוצעת דרך מרחב קיברנטי והיא מכוונת לצורך שיבוש, השבתה, הרס, שליטה לא-מורשית על סביבות מחשוב, משאבי מחשוב, תשתיות מחשוב או לצורך פריצה למאגרי מידע ופגיעה בשלמות המידע או חשיפה וזליגת המידע.

במקביל, עקב התפתחות טכנולוגית, ניידות ונגישות של מידע, מתגברים איומים שהיו קיימים גם קודם לכן כגון טעויות אנוש העלולות לגרום לחשיפה וזליגת מידע לא מכוונת. לצד זאת, קיימים סיכונים של גניבת התקנים ניידים הכוללים מידע רגיש, הדלפות מצד עובדים המבקשים למכור מידע, עובדים ממורמרים וכדומה.

כיוון שבמשרדי רו"ח ועו"ד מנוהל מידע סודי רב של לקוחותיו הן במדיה קשיחה והן באמצעים ממוחשבים הוא עלול להיות יעד פוטנציאלי ואף מועדף לתקיפה על ידי גורמים זדוניים. חלק ממתקפות סייבר שבוצעו כווננו לא ישירות כנגד ארגונים אלא כנגד נותני שירותים לאותם ארגונים להם הייתה גישה לנתונים רגישים של הארגונים שבהם רמת אבטחת מידע הייתה פחותה.

העליון דחה הערעור בענין כלל: מדובר במכירת מניות ולא מוניטין ע"א 3890/13 כלל חברה לביטוח בע"מ פקיד שומה למפעלים גדולים יואל אנסבר, רו"ח (משפט)

חקלאי בוצעו באותו מחיר ביחס לשיעור האחזקה של המוכרות, והדבר מלמד שמדובר בתמורה בגין מניות עתודות החדשה ותו לא. באשר לעסקת שבח נפסק כי משעה שעמיתים חדשים לא יכולים היו להצטרף לקרן ואילו העמיתים הוותיקים יכולים היו לבחור רק מבין מספר קרנות מצומצם, מעיד הדבר על כך שמצבה של עתודות הוותיקה, בה החזיקה שבת, היה סטטי יחסית, באופן שלא עלה בקנה אחד עם האופן שבו הוגדר והוכר מוניטין בעניין שרון. נקבע, כי נוכח הרפורמה בקרנות הפנסיה הוותיקות, היו הלקוחות "משומרים" (בבחינת "קהל שבוי") ממילא, ולא הייתה קיימת אפשרות ממשית לעזיבתם.

◆ המשיב טען, כי המערער מושתקת מלמען שלוש העסקאות דן היא רכשה מוניטין, מאחר שהציגה מצג שונה – לפיו היא התקשרה בעסקאות לרכישת מניות – הן לפני הרשות לניירות ערך, הן לפני הבורסה לניירות ערך והן לפני ציבור המשקיעים.

יחד עם זאת, המשיב לא התכחש לכך שיתכנו מקרים שבהם יש להעדיף את מהות העסקה על פני צורתה, כפי שהציגה הנישום. ואולם, לטענתו, המקרה דן אינו מתאים להימנות על מקרים אלו, זאת בהתחשב באמור במפורש בהסכמים וכאשר כל הנסיבות הסובבות אותם מלמדות, עובדתית, כי מדובר בעסקאות לרכישת מניות. המשיב גם עמד על מאפייניו המיוחדים של עניין שרון, שאינם מתקיימים לטענתו במקרה דן (ובפרט על קיום שני הסכמים נפרדים באותו עניין). המשיב מדגיש כי לא זו בלבד שהמערער לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי מדובר ברכישת מוניטין, הרי שהיא העלתה טענות חלופיות הסותרות זו את זו, ואף לא היה מקום שאלה תיבחנה על ידי ביהמ"ש המחוזי. יתר על כן, נטען כי הלכה היא שאין מקום להתערב בממצאים העובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית.

ביהמ"ש העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים בפני כב' השופט ס' ג'וראן כב' השופט י' דנציגר כב' השופט י' עמית:

◆ ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי אין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים שנקבעו בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי, ובהתחשב בכך שממצאים אלו תומכים במסקנות המשפטיות אליהן הגיע ביהמ"ש קמא. לפיכך נדחה הערעור.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה. המערער חויבה בהוצאות בסך 50,000 ש"ח.

ניתן ביום 29.12.2014

ב"כ המערער: עו"ד גיל גריידי; שלמה אביעד לידר
ב"כ המשיב: עו"ד עמנואל לינדר, פרקל' המדינה

◆ ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 20.2.2013 בתיק ע"מ 26356-10-10 שניתן על ידי כב' השופט מ' אלטוביה במסגרתו נדחה ערעור של חברת כלל (להלן: "המערער") על שומות שקבע המשיב לשנות המס 2004-2006.

◆ להלן העובדות הרלבנטיות לענייננו: המערער ביצעה בשנת 2005 שלוש עסקאות לרכישת מניותיהן של שלוש חברות לניהול קרנות פנסיה. בדיווחיה למשיב טענה המערער כי לא רכשה מניות בלבד, אלא נכס נוסף הנלווה אליהן – מוניטין. המשיב דחה את עמדת המערער ומיסה את העסקאות כעסקאות לרכישת מניות.

◆ ביהמ"ש המחוזי קבע, כי בדוחותיה הכספיים הנפרדים (דוחות סולו) ובדיווחיה לרשות לניירות ערך ולבורסה לניירות ערך דיווחה המערער, כי היא ביצעה עסקה לרכישת מניות ורק בדוחותיה המאוחדים התייחסה המערער לרכישת מוניטין. ביהמ"ש קבע כי במטרה לבחון את טענות המערער, יש לבדוק את מהות העסקאות שנעשו על פי עקרון המהות הכלכלית האמיתית בצירוף העקרון של הטלת מס אמת, כשהנטל להוכחת הטענות מוטל על המערער, והגיע לכלל מסקנה, כי לא עלה בידי המערער להרים את הנטל שהונח לפתחה.

◆ ביהמ"ש המחוזי בחן את טענותיה הפרטניות של המערער בהתייחס לכל אחת משלוש העסקאות, התעמק במסד הראייתי שהונח לפניו, ודחה אותן. בהתייחסו לעסקת מיטבית קבע ביהמ"ש קמא, בין היתר בהתייחסו לפסק הדין בע"א 7493/98 שרון נ' פקיד השומה (להלן: "עניין שרון"), כי רשימת הלקוחות היתה חלק בלתי נפרד מנכסיה של מיטבית, וכי למיטבית היתה זכות עצמאית לפנות ללקוחותיה בכל עניין, במנותק מהקשר של קג"מ לאותם לקוחות. נקבע כי תיק הלקוחות חילחל עם השנים מקג"מ למיטבית באופן שנהפך להיות חלק מובנה ממנה. כן נדחתה הטענה כי לרשימת הלקוחות אין ערך של ממש מבלי שהיא נתמכת על ידי נוכחותה של קג"מ, באופן שהמוניטין הוא למעשה נכס חיצוני לתיק הלקוחות. נפסק כי לא הוכח שניתן משקל כלשהו בשיווקה של מיטבית להיותה חברת בת של קג"מ, או כי האחרונה היתה מעורבת בפעילות מיטבית לאחר המכירה, באופן שיש בו כדי לרמוז על העברת ידע יחודי אודות לקוחות מיטבית למערער.

◆ גם טענתה החלופית של המערער בדבר רכישת נכס ה"סינרגיה" נדחתה, משנקבע כי התמורה העודפת ששולמה בגין פוטנציאל הסינרגיה נבע מהשווי הסובייקטיבי שייחסה המערער לנכס ולא מהשווי האובייקטיבי של נכס המוניטין, וזאת אף בהתעלם מכך שלא היה בנמצא צד שמכר לה את אותו "נכס".

◆ בהתייחסו לעסקת עתודות החדשה נקבע, כי אין להסיק את דבר קיומו של ממכר מוניטין מהסממנים השונים שהעידו לכאורה על המשכיות העסק הנרכש על ידי המערער. עסקאות הרכישה עם שמיר ועם ביטוח

פעילות פרטית, עסקית והתחום האפור שביניהן ע"א 490/13 יצחק פלומין נ' פקיד שומה חיפה אמיר אבו ראזק, משפטן

◆ **לטענת המשיב**, יש לייחס את ההכנסות מעבודות הניהול והפיקוח לזילברמן ולפלומין באופן אישי ולא לחברה. בהתאם לעמדתו זו, פקיד השומה הוציא לפלומין, לזילברמן ולחברה שומות חדשות לשנים 2004 ו-2005 שבהן ייחס לפלומין ולזילברמן באופן אישי את ההכנסות מעבודות הניהול והפיקוח. לשיטת פקיד השומה, יש לראות את העברת הדירות כ"עסקה פירונית" החייבת בתשלום מס הכנסה. בהתאם לכך, הוצאה לחנה זילברמן שומת מס לשנת 2005 שבה היא חויבה בתשלום מס הכנסה על העברתן של שתי הדירות לילדיה.

ביהמ"ש העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, בפני כב' השופטת א' חיות, כבוד השופט ע' פוגלמן וכבוד השופטת ד' ברק-ארז:

◆ הקביעות העובדתיות לפיהן השירותים ניתנו על-ידי פלומין וזילברמן באופן אישי מחייבות את הצדדים, כל עוד לא הוכח שינוי נסיבות או הוצגו עובדות חדשות. בהמשך לכך, נתקבלו קביעותיהם של בתי המשפט המחוזיים, אשר הצביעו על כך שהנישומים לא הציגו עובדות חדשות המצדיקות סטייה מהקביעות בהליך הקודם. **ביהמ"ש העליון עמד על כך שקביעות אלה מחייבות אף את פלומין, שלא היה צד להתדיינות במסגרת ההליך הקודם, וזאת נוכח עקרון קירבת האינטרסים בין בעלי-דין בהליכים שונים.** עוד נקבע, כי קבלת השגתה של החברה לשנת 2005 לא יצרה השתק שיפוטי המונע מפקיד השומה לטעון כי יש לייחס את ההכנסות מעבודות הניהול והפיקוח לזילברמן ופלומין. ביהמ"ש העליון קבע, כי "מלאי עסקי" יכול להתקיים גם בעסק אקראי או בעסקה, ולכן ההסדרים הקבועים בסעיף 85 לפקודת מס הכנסה וסעיף 5(ב) לחוק מיסוי מקרקעין מתקיימים בעניין זה. מדברים אלו עולה, כי העברת הדירות מחנה זילברמן לילדיה ללא תמורה חייבת בתשלום מס מכוחו של סעיף 85 לפקודת מס הכנסה. עוד נקבע, כי ביהמ"ש המחוזי רשאי היה לקבוע כי בשנת 2001 היה שינוי בייעודם של המקרקעין מנכס פרטי למלאי עסקי, לפי סעיף 5(ב) לחוק מיסוי מקרקעין. לבסוף, לעניין סוגיית השוני בשומה בין המערערים, נקבע כי שהצדדים לא התייחסו בביהמ"ש המחוזי לעובדה, שניתן פסק דין בסוגיה דומה בעניינם, ולהשלכותיו האפשרויות של פסק דין זה. זאת, למרות שהוא ניתן כשנה לפני מתן פסק הדין. הדבר אמור ביתר שאת בכל הנוגע לפקיד השומה שאף היה צד להליך בעניינם של האחים פלומין, ולכן אין כל ספק שהיה מודע למתן פסק הדין בעניינם. בנוסף, בפני ביהמ"ש נמצא רק ערעור על חיובה של חנה זילברמן, ובו עליו להחליט על-פי הממצאים העובדתיים בעניינה.

תוצאה:

◆ הערעורים נדחו, המערערים חוייבו בהוצאות בסך 40,000 ש"ח.

ניתן ביום 24.12.2014

ב"כ המערערים: עו"ד ב' קלדרון ועו"ד יוסי אלישע
ב"כ המשיב: עו"ד עמנואל לינדר, פרקל' המדינה

◆ ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה מיום 18.7.13 בע"מ 38792-01-10 שניתן על ידי כבוד סגנית הנשיא ש' וסרקרוג, יצחק זילברמן ויצחק פלומין הם שני שותפים עסקיים שייסדו בשנת 1984 את חברת זילברמן-פלומין 84 בע"מ (להלן: "החברה"). השניים היו בעלי המניות היחידים בחברה בשיעורים זהים, וכן מנהליה. החל משנת 2001 חדלה החברה מלעסוק בבנייה ומכירה של דירות ואף לא היו לה דירות במלאי. מאז אותה עת הצהירה החברה על הפסדים. חברה אחרת בבעלותם, חברת פלומין בע"מ (להלן: "החברה השנייה"), הייתה הבעלים של מחצית מהזכויות במגרש מקרקעין בחיפה. ביום 31.8.1982 מכרה החברה השנייה לנשותיהם של פלומין וזילברמן את זכויותיה במקרקעין, כך שכל אחת מהנשים קיבלה רבע מהזכויות במקרקעין. לאחר מכירת הזכויות חדלה החברה השנייה מלהתקיים. עם פטירתה של הגב' פלומין ז"ל, עברו זכויותיה לילדיה – אייל ודוד פלומין (להלן: "האחים"). בהמשך, חנה זילברמן והאחים רכשו זכויות נוספות במקרקעין, כך שבסך הכול החזיקו ביחד בשלושה רבעים מהזכויות במקרקעין. בסוף שנת 2000 רכשו יתר הזכויות במקרקעין על ידי קרובי משפחה של האחים. ביום 22.10.2001 חתמו כל בעלי המקרקעין על חוזה עם החברה, אשר במסגרתו היא התחייבה לתת שירותי ניהול ופיקוח ביחס לפרויקט שתוכנן לקום על המקרקעין בתמורה לסך של 120,000 דולר. בשנת 2005 העבירה חנה זילברמן לבעלות ילדיה שתיים מתוך שש הדירות האמורות ללא תמורה והצהירה לרשויות כי מדובר ב"מתנה לקרובים" הפטורה ממס לפי ס' 62(א) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן: "חוק מיסוי מקרקעין"). בשנת 2006 מכרה חנה זילברמן שתי דירות נוספות מהדירות שבבעלותה לרוכשים אחרים בתמורה. בעקבות המסכת העובדתית שתוארה התגלעו בין פקיד השומה ובין פלומין וזילברמן שתי מחלוקות עקרוניות: (1) למי יש לייחס את ההכנסות מעבודות הניהול והפיקוח שבוצעו, ובהתאם לכך מי חב במס בגין ההכנסות אלה; (2) מהי חבות המס בגין העברת הדירות על-ידי חנה זילברמן לילדיה.

◆ **לטענת המערערים**, אין לייחס את ההכנסות מהפרויקט למנהלי החברה באופן אישי. עבודות הניהול והפיקוח בוצעו כאורגן של החברה ולא באופן אישי. בנוסף, טען זילברמן כי פסיקתו של ביהמ"ש המחוזי "מרימה את מסך ההתאגדות" המפריד בין בעלי המניות לחברה. כמו כן טען כי תוצאת פסק הדין יוצרת הלכה למעשה כפל מס, שכן ההכנסות משירותי הניהול והפיקוח לשנת 2005 יוחסו פעמיים – הן לחברה (שהשגתה התקבלה) והן למנהליה. לבסוף, טען זילברמן כי לא ניתן לייחס לו את ההכנסות משירותי הניהול והפיקוח שכן בפועל לא קיבל לידיו כל תמורה כתוצאה ממתן שירותים אלה. לשיטת בני הזוג זילברמן, תנאי לחיוב במס בגין שינוי ייעוד של נכס מפרטי לעסקי הוא קיומו של "עסק", בה בשעה שחנה זילברמן, כך נטען, לא ניהלה עסק. עוד טענו כי הענקת הדירה לילדיהם היא פעולה הונית ולא פירונית (וממילא זו חוסה תחת כנפי הפטור הקבוע בחוק מיסוי מקרקעין כאמור לעיל).

מס רכישה בעסקה מלפני חוק מסמ"ק

ע"מ 12-07-2604 עונאללה ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין-נצרת ואח'
ישראל בן ציון, (משפטון)

העוררים טענו לעומתו, שהוראות המעבר בתיקון מספר 5 שדנות ב"תוספת מס" (-מס רכישה) על מי שקנה זכות במקרקעין לפני תחולת החוק, חלות רק על מי שבא למסור הצהרה לצורך רישום בספרי רשם המקרקעין, והיות והם לא מסרו הצהרה כזאת ואף אינם מעוניינים לרשום את העסקה בספרי הרשם, אינם חייבים בתוספת מס זו.

ביהמ"ש המחוזי נצרת, בשבתו כועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין, בפני האשם חטיב, שופט בדימוס, אברהם הללי, עו"ד, נאדר זועבי, רו"ח:

♦ הועדה קבעה, כי לעניין טענות בדבר אי זימון כראוי לשימוע בפני המשיב, פגם זה תוקן בעצם קיום הליך הערר ואין סיבה להחזיר את הדיון לשלב ההשגה. לגופו של עניין קבעה הועדה, כי אכן צודקים המערערים שמדובר בעסקה משנת 1948, והיה על המשיב להימנע מלחלוק על כך עד שלב הדיון בערר שכן מדובר בעסקה עם מנהל מקרקעי ישראל שהינו זרוע מזרועות המדינה, ולפיכך העסקה פטורה ממס שבה, בנוסף, לעניין חלקם היחסי של כל אחד המערערים אין צורך בראיות נוספות לנסח רישום החלקה בספרי רשם המקרקעין שהוגש זה מכבר למשיב. אולם, לפי הועדה, צודק המשיב לעניין החיוב במס הרכישה, שכן בתיקון מספר 5 לחוק מוטלת תוספת המס במקום האגרות שקדמו לה, אשר גם הן לפי מהותן מס ולא אגרה, על כל מי שביצע עסקה הראויה לרישום לפני תחולת החוק וטרם דווחה, כשלעניין זה הפנה כבר ב"כ העוררים לפסק דינם של [ועדת הערר \(ת"א\) 1369/06 א. הרמן לפיד נ' מנהל מס מרכז](#) (פורסם בנבו, 16.6.09). בנוסף, העוררים עצמם הסכימו לחתום על החוזה שבכתב בשנת 2010, במטרה יחידה והיא על מנת לבצע רישום בספרי המקרקעין (ראה לעיל).

♦ סוף דבר, קיבלה הועדה את טענות העוררים לעניין תאריך העסקה הנדונה והפטור ממס שבה במקרקעין מחד, ודחיית הערר בכל הקשור לתשלום מס רכישה – תוספת מס מאידך.

♦ **יו"ר הועדה, האשם חטיב שופט בכיר בדימוס, הסכים לפסק הדין והוסיף והעיר כדלקמן:** בתיקון מספר 5 לחוק אין סייג כלשהו שמטיל את החבות ב"תוספת מס" רק על מי שפנה בבקשה לרישום את המקרקעין. במאמר המוסגר, יצוין כי לא ברור כיצד בפועל כבר נרשמו המקרקעין בספרי הרשם בלא שהומצא לרשם אישור על תשלום מס הרכישה. טענה שהייתה יכולה להיות מועלית ע"י העוררים ולא הועלתה הינה שבתיקון מספר 5 נעשתה החלת מס רטרואקטיבית, והתשובה לטענה זו היא שמדובר בתוספת מס שבאה למעשה להחליף מס אחר שהיה מוטל כל הזמן והוא אגרת רישום מקרקעין, ובכל מקרה הטענה לא עלתה ולפיכך הועדה פטורה מלדון בה.

♦ **תוצאה:** הערעור התקבל חלקית, המשיב חויב בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ש"ח.

ניתן ביום: 25.12.2014
ב"כ הצדדים: לא צוין

♦ השאלה הנשאלת בערר זה הינה: האם רכישת מקרקעין מלפני תחולת חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) תשכ"ג-1963 (להלן: "**חוק מיסוי מקרקעין**" או "**החוק**"), חייבת במס רכישה לפי ס' 9 לחוק גם במקום שאיננה מוגשת לרישום אצל רשם המקרקעין.

♦ קודם לחקיקת חוק מיסוי מקרקעין הדינים החלים קבעו שברישום מקרקעין אצל הרשם משלם הקונה/הרושם אגרה לפי שווי המקרקעין, כפי שייקבע רשם המקרקעין.

♦ חוק מס שבח נטל את הסמכות הזאת מידי רשם המקרקעין והעביר אותה לידי מנהל מס שבח מקרקעין, ובנוסף הטיל את החובה גם על מי שלא מגיש את העסקה לרישום, ובסעיף 9 לחוק מיסוי מקרקעין (במקור - 1963) נקבע כדלקמן: "**מכירת זכות במקרקעין שאינה נרשמת בפנקסי המקרקעין, תהא חייבת בתוספת מס בסכום האגרה שהייתה חלה...**" וכפי שנאמר בדברי ההסבר להצעת חוק מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 5), תשל"ד – 1974, ה"ח 1125, 27.6.1974 עמ' 207 ביחס לסעיף 1 להצעת החוק: "הכוונה המקורית של הסעיף הייתה לגרום לכך שכל עסקה שניתן לרשמה בפנקסי המקרקעין אכן תירשם...וזאת בדרך של ביטול ההעדפה הכספית שהייתה למי שלא רשם את זכותו..." בתיקון מספר 5 שנכנס לתוקף ביום 18.10.74 תוקן סעיף 9, כך שבמקום לקבוע תוספת מס "בסכום האגרה..." נקבעת תוספת מס "בשיעור משווי המכירה...". ונקבעו הוראות מעבר כדלקמן: "**(א) מי שלפני תחילתו של החוק העיקרי קנה זכות במקרקעין וזכותו טרם נרשמה בפנקסי המקרקעין, יהיה חייב בתוספת מס כמפורט להלן; לצורך זה רשאי הוא למסור בכל עת הצהרה וחייב הוא לעשות כן לפני רישומה של הזכות בפנקסי המקרקעין: (2) מסר הצהרה אחרי שנתיים מיום פרסומו של חוק זה, תשתלם תוספת המס לפי שווי הזכות במקרקעין ביום שמסר את ההצהרה ולפי השיעור שבאותו יום.**"

♦ המערערים ביצעו בשנות 1948 עסקת חליפין עם מנהל מקרקעי ישראל, אולם רק בתאריך 17.1.2010 נחתם גם הסכם בכתב, וזאת לפי סעיף 6 במבוא להסכם בכדי: "לרשום את החליפין בלשכת רישום המקרקעין". ולפיכך לטענת העוררים בהשגה מדובר בעסקה משנת 1948 שנעשתה לפני תאריך תחולת חוק מיסוי מקרקעין (1963) וממילא הינה פטורה ממס שבה וממס רכישה, בנוסף טענו נגד החלטת המשיב להשית עליהם מס בחלקים שווים בעוד שחלקיהם בחלקה אינם שווים.

♦ המשיב דחה את טענת העוררים בהשגה וקבע שמדובר בעסקה שנערכה בשנת 2010 ולפיכך הינה חייבת במיסי שבח ורכישה (מס רכישה מכוח סעיף 9 לחוק), **אולם במהלך הדיון בערר חזר בו**, והסכים שהעסקה הינה משנת 1948, אולם עדיין דרש מסמכים שיוכיחו כי חלקיהם של העוררים שווים, ובנוסף קבע שאע"פ שאכן פטורים ממס שבת, עדיין חייבים במס רכישה מכוח תיקון מספר 5 לחוק שמחייב ב"תוספת מס" (-מס רכישה) גם על עסקה מלפני תחולת החוק (ראה לעיל).

גילוי דעת: פעילות עו"ד ברשתות חברתיות

ועדת האתיקה הארצית של לשכת עורכי הדין הוציאה גילוי דעת הקובע את המותר והאסור לעורכי דין בפעילות ברשתות החברתיות באינטרנט. עפ"י פרסום הלשכה, מטרתו של גילוי הדעת הינה להסדיר את הפעילות והשימוש של עורכי הדין ברשתות אלו, היות שהתחום פרוץ כיום לחלוטין. בין השאר קבעה הוועדה כי עורכי הדין יימנעו מפרסום תוכן המערב תוכן מקצועי ושאינו מקצועי העלול ליצור הטעיה, שידול אסור, פגיעה בכבוד המקצוע או הפרה אחרת של כללי האתיקה המקצועית. עוד קבעה הוועדה כי הדף או החשבון של עורך הדין ברשת החברתית, יכול לכלול את כל הפרטים המותרים לפרסום באמצעות האינטרנט. זאת ועוד, הוועדה קבעה כי עורך דין לא יתבטא באופן הפוגע בכבוד המקצוע, או באופן החורג מהוראות כל דין. לפי גילוי הדעת לא ייכללו בדף או בחשבון של עורך הדין כל דברי שבח עצמיים, דברים מטעים או דברים שיש בהם משום שידול. הוועדה קבעה כי עורך דין רשאי להביא לידיעת חבריו ברשתות החברתיות ידיעות משפטיות, לרבות ידיעות אודות פסקי דין ומאמרים, בין אם נטל בהם חלק, ובין אם לאו.

רצ"ב קישורית לקריאת גילוי הדעת המלא.

אושרה הגבלת שכר טרחה מניצולי שואה

ביום 29.12.14 אישרה מליאת הכנסת בקריאה שנייה ושלישית את הצעת חוק להגבלת שכר טרחת עורך דין וגבייתו באמצעות הוצאה לפועל (קביעת זכאות לתגמולים של ניצולי שואה לפי החלטה מנהלית) (תיקוני חקיקה), התשע"ד-2014 של חבר הכנסת **יצחק כהן** וקבוצת חברי כנסת. הצעת החוק קובעת את הגובה המקסימאלי של שכר הטרחה שמותר לקבל בעד טיפול בתביעה לקבלת פיצויים לניצולי שואה, תביעה שאושרה כתוצאה מהחלטה מנהלית. במקרה בו ניתנה ההחלטה המנהלית, ולאחר מכן נכרת הסכם שכר הטרחה והוגשה התביעה לרשות המוסמכת, שכה"ט יוגבל ל- 473 ₪. במקרה בו נכרת הסכם שכה"ט והתביעה הוגשה, ולאחר מכן ניתנה ההחלטה המנהלית, שכר הטרחה יוגבל ל- 949 ₪. למקרים נוספים ר' בהצעה. הצעת החוק תחול רטרואקטיבית גם על תיקים בהם הסתיים ההליך השיפוטי. ואולם, ההצעה תאפשר למייצגים להשיב לניצולים חלק משכר הטרחה, בלי שהניצולים יתבעו מהמייצגים להשיב להם את שכר הטרחה שנגבה מהם, מעבר לתקרה שאושרה בהצעת החוק.

ה"בילוי" של רשות המסים בערב ה-1.15

בערב ה- 1.15 בשעות הערב, כשהמוני אנשים יצאו לחגוג את כניסת השנה האזרחית החדשה, הצטרפו למתחמי הבילוי **צוותי ביקורת ממשרדי מס הכנסה חיפה ותל אביב 1**. כל צוותי ניהול הספרים נכנסו לעסקים והזדהו בשעה 22:00, שעה שנקבעה מראש כשעת השיץ. במסגרת המבצע בוקרו כ-60 עסקים בעלי נפח פעילות גואה בערב זה, כגון מסעדות שף, פאבים, קיוסקים וכד'. מהמבצע עולה, כי כ-9% מבעלי העסקים שבוקרו אינם רושמים את ההכנסות בהתאם לדרישות החוק. עפ"י פרסום רשות המסים, נמצא פאב בחיפה שלא דיווח על הכנסות עד לאותו היום בסך של כ-1,000,000 ש"ח (!). הרשות חושדת, כי בפאב, ככל הנראה, מדובר בקופה לצורך הסוואה בלבד וכי העסק כלל אינו התגלה כי סכום קניית הביקורת שביצע אחד הצוותים, במשרד פקיד השומה. תוצאות המבצע מבצע רישום הכנסות כנדרש בחוק. במקרה נוסף, דקות ספורות קודם לכן, נרשמה רק בחציה, ובעל העסק התבקש להגיע להמשך בירור מצביעות על בעת ביצוע ביקורת במסעדת יוקרה בתל אביב, כך שיש כאלה שפתיחת שנת המס נפתחה להם ברגל שמאל. שנה אזרחית טובה.

סינוור פלילי נעצר בחשד להעלמות מס

ביום 6.1.15, בבית משפט השלום בראש"צ, כבי' השופט אילן בן-דור, נעצר ושוחרר בערבויות עו"ד **מוטי בניטה** (מרדכי מאיר), בן 42 מאשקלון. בניטה הוא עו"ד מהתחום הפלילי, שרשינו לעריכת דין מושעה מזה זמן מה, נעצר על ידי **יחידת יהלום למאבק בפשיעה** של רשות המסים בחשד שהעלים הכנסות בגובה מאות אלפי שקלים. עפ"י הודעת רשות המסים, במסגרת פעילות אחרת של יחידת יהלום בתחום הפשיעה, עלה החשד, כי לפחות מאז שנת 2010 ועד היום, בניטה העלים הכנסות של מאות אלפי שקלים שקיבל מלקוחותיו, כאשר כבר עומד ומתנהל נגדו משפט בגין אי הגשת דוחות תקופתיים למע"מ. בסמוך למעצרו הפכה החקירה לגלויה ונערכו חיפושים בבית של בניטה. מהממצאים עלו ראיות להעלמת הכנסות של לפחות 400,000 ₪, כמו גם להעסקת עובדים ללא דיווח. לטענת רשות המסים, על סמך הממצאים, נראה כי היקף העבירות גדול מסתכם במאות אלפי שקלים נוספים לכל הפחות. בניטה שוחרר בערבויות בסך 400,000 ש"ח והפקדת דרכונו הצרפתי, שכן דרכונו הישראלי מצוי אצל כונס הנכסים הרשמי.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.